

# TA SẼ THIẾT LẬP VỚI CHÚNG MỘT GIAO ƯỚC BÌNH AN



... Sau thời gian tình nguyện làm việc trong tư cách giáo dân thừa sai tại **Côte d'Ivoire** (Phi Châu), cô **Catherine Séveau** trở về Pháp. Xin nhường lời cho Cô kể lại kinh nghiệm truyền giáo.

Tôi có anh họ là Linh Mục thừa sai tại Cameroun, rồi tại Tanzania. Vì thế, ngay từ nhỏ, thức tỉnh nơi tôi tâm tình tìm kiếm gặp gỡ nền văn hóa khác, mẫu sống khác và kinh nghiệm khác.

Lớn lên tôi chọn ngành y tá và thi rớt khi chuyển từ năm thứ hai lên năm thứ ba của chương trình cán sự y tế. Như thế, tôi có chút ít vốn liếng trong lãnh vực sức khoẻ. Tôi ghi tên học khóa huấn luyện y tế khẩn trương trong vòng 10 tháng để có thể phục vụ y tế tại một nước trên đường phát triển. Nhờ khóa học, tôi thu thập thêm kiến thức cần thiết hầu đem ra thực hành khi tôi đến cứ điểm truyền giáo làm việc.

Các nhân viên thiện nguyện thừa sai không được tự ý chọn quốc gia muốn phục vụ nhưng tùy thuộc phân định của Hiệp Hội Truyền Giáo.

Người ta đề nghị tôi đi làm việc bên Côte d'Ivoire, nơi ký túc xá trường nữ trung học Béoumi, cách thủ đô Yamoussoukro 140 cây số.

Một ngày nơi đây bắt đầu lúc 5 giờ 30 phút sáng. Các nữ sinh nội trú thức giấc và chuẩn bị đến trường. Trạm phát thuốc cũng bắt đầu hoạt động.

Chúng tôi chẩn bệnh và phát thuốc cho học sinh trước giờ học. Khi học sinh vào lớp, tôi đến làm việc nơi thư viện của trường. Sau bữa trưa là thời gian nghỉ ngơi, đọc sách và viết lách, thư từ. Đến 3 giờ chiều, các học sinh lại vào lớp. Sau giờ học, trạm phát thuốc lại tập nập học sinh ra vào. Khi có trường hợp trầm trọng hoặc khẩn cấp, chúng tôi gửi bệnh nhân đến nhà thương của thành phố gần đó.

Trong khi chăm sóc sức khoẻ cho học sinh, chúng tôi trao đổi với nhau về nhiều vấn đề. Các nữ sinh dễ dàng tâm sự với tôi, vì tôi là nữ giáo dân trẻ tuổi, gần gũi và hiểu tâm lý con gái hơn.

Ngày nghỉ, tôi đến trọ trong các gia đình. Chúng tôi nối kết tình huynh đệ và chia sẻ về phương diện văn hóa, tôn giáo và nhân bản.

Ở Pháp, tôi được liệt kê vào sổ tín hữu Công Giáo sống đạo nghiêm chỉnh. Tại Côte d'Ivoire, tôi gặp cộng đoàn Công Giáo sống Đức Tin cách khác, nhất là trong những lúc gặp khó khăn.

Khi Linh Mục cai quản giáo xứ Béoumi bị ám sát, toàn thành phố xôn xao rúng động. Mọi người lo âu sợ hãi. Tôi chia sẻ nỗi lo sợ của mọi người.

Tôi đặt lại vấn đề cho tương lai: Tôi phải trở về Pháp hay nên tiếp tục phục vụ cho Côte d'Ivoire? Sau khi suy nghĩ và cầu nguyện, tôi quyết định ở lại để minh chứng lòng tôi gắn bó với cộng đoàn nhỏ bé nơi một góc trời của đại lục Phi Châu. Đức Tin Công Giáo giúp tôi can đảm chọn lựa.

Tôi không bao giờ quên Thánh Lễ Đêm Giáng Sinh chúng tôi tham dự tại vùng rừng núi ở miền Tây

nước Côte d'Ivoire.

Mặc dầu số tín hữu Công Giáo ít ỏi, vị Linh Mục vẫn quyết định cử hành Thánh Lễ. Dân chúng ở làng cách đó 30 cây số đi bộ đến mừng biến cố Hải Nhi GIÊSU sinh ra với chúng tôi. Phần đông họ không Công Giáo. Nhưng tất cả cảm nhận bầu khí chia sẻ tình huynh đệ trong Đêm Giáng Sinh vừa trọng đại vừa an bình!

Khi hợp đồng làm việc chấm dứt, tôi trở lại Pháp và quyết định tiếp tục học xong chương trình cán sự y tế. Thi đậu ra trường tôi phục vụ hữu hiệu hơn tại một xứ nghèo nào đó nơi quốc gia trên đường phát triển.

Thời gian làm việc thiện nguyện hoàn toàn không đem lại cho chúng tôi lợi lộc vật chất nào cả. Tuy nhiên, về phương diện nhân bản và thiêng liêng, quả thật, chúng tôi nhận lãnh rất nhiều.

Chúng tôi cảm thấy mình phong phú hơn nhờ tiếp xúc với người dân đơn sơ nghèo nàn nhưng lại tràn đầy Đức Tin và tình huynh đệ cộng đoàn.

**... "Ta sẽ cho xuất hiện một mục tử để chăn dắt chúng .. Ta sẽ thiết lập với chúng một giao ước bình an, Ta sẽ đuổi thú dữ ra khỏi xứ. Chúng sẽ cư ngụ trong sa mạc an toàn, sẽ nằm ngủ trong rừng. Ta sẽ đặt chúng ở các vùng chung quanh ngọn đồi của Ta; Ta sẽ cho mưa xuống đúng mùa, đó là những trận mưa phúc lành. Cây cối trên đồng sẽ trở sinh hoa trái, đất đai sản sinh hoa lợi. Chúng sẽ sống an toàn trên đất của chúng. Bây giờ, chúng sẽ nhận biết chính Ta là THIÊN CHÚA khi Ta bẻ gãy ách sắt đè lên chúng và khi Ta cứu thoát chúng khỏi tay những kẻ hà hiếp chúng. Chúng không còn bị chư dân cướp phá cũng không còn bị thú vật trong xứ cắn xé. Chúng sẽ được an cư lạc nghiệp, không bị ai quấy phá. Ta sẽ thiết lập cho chúng một khu vườn danh tiếng; chúng sẽ không còn phải chết vì nạn đói kém trong xứ, cũng không còn bị chư dân lăng nhục" (Sách Êdêkien 34,23/25-29).**

*("Annales d'Issoudun", Juin/1997, trang 206-207)*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt